

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De sanctæ Inquisitionis officio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

Venire: Verùm si quandoque aliter accidit, ubi ei rei alia ratione occurrì non possit, hæc saltem caueantur, atque planè seruentur.

Ne cuiquam, quem ex ijs locis proficiscentem hæreticum esse certum sit, hospitium, dinerforiumve præberi liceat, præterquam in caupona publica, uel in domicilio sui procuratoris, si quem fortasse ipse habet.

17 Is uerò, qui præbuerit, illius aduentum, habitationemque Episcopo, Inquisitorive, aut parochò, si in Diœcesim uenerit, confestim denunciet.

18 At Ecclesiasticus homo, quicūque sit, ne eum ullo modo excipiat.

19 Neque rursus, illum in Ecclesiam ingredi permissum sit, nisi sacre concionis tempore.

20 Quam summum in hæresis crimine profligando studium, & cura, quam longè omnium diligentissima, Episcopi esse debeat, cum aliorum multorum Pontificum sanctiones iubent, tum uerò & Innocentij Tertij rescriptum, & Martini Quinti Constitutio, iam pridem edita, ostendunt. Quibus Constitutionibus tum in uirtute obedientiæ districte præcipitur, ut quæ eo de genere in illis sancita sunt, ad ea efficaciter exequenda Episcopi per Diœceses suas diligenter inuigilent, si canonicam uelint effugere uisionem: tum etiam deponi iubetur ab Episcopali officio, si quis eorum super expurgando de sua Diœcesi hæreticæ prauitatis fermento negligens fuerit, uel remissus. Proinde in ea perenni sollicitudine, perpetuaque uigilia Episcopus uersari in primis debet, ut non modo pestilentissimus ille hæresis morbus nusquam in gregem sibi commissum irrepat; sed omnis planè suspicio ab eo quam longissimè absit. Si uerò fortasse, quod pro sua pietate, & misericordia Christus Dominus auertat, irreplerit, in eo maxime elaboret, omni ope, ut quam celerrimè depellatur: quique ea labe infecti erunt, uel suspecti, cum illis agatur, ad Canonum, sanctionumque Pontificiarum præscriptum.

5. Quæ ad fi.
tuè. ita. pert.
5. co.

De Sanctæ Inquisitionis Officio.

S Y M M A R I V M.

- 1 Sanctæ Inquisitionis Officij congregatio instituenda.
- 2 Quando conuocanda.
- 3 In ea, quid agendum.
- 4 Ministris secretum indicendum.
- 5 Formula iuramenti eisdem præstandi.
- 6 Excommunicatio in reuelantes Congregationis secreta. Eius Congregationis

Constitutionum, & Decretorum Synodaliū

gregationis initio, oratio de Spiritu sancto recitanda, & quæ.
De foro Episcop. num. 2.

- 7 Notarij huius officij, vt iurent.
- 8 Excommunicationem late sententiæ reuelantes incurrunt.
- 9 Carceris custodes, quod iuramentum præstent.
- 10 Causarum acta non imprimenda.
- 11 Aduocati, & Procuratores, fidei professionem faciant.
- 12 In causis Sanctæ Inquisitionis, quales esse debeant.
Facultas illis scripto est concedenda.
- 13 Quo iuramento adstringantur; queq; illorum partes.
- 14 Quibus non patrocinentur.
- 15 Sanctæ Inquisitionis Officio Principes faueant.
- 16 Nihilq; in illo sibi vsurpent.
- 17 Inquisitionis Officium, res, & ministros legens, vt puniendus.
- 18 Constitutio Pij V. aliquando promulganda.
Constitutionis eiusdem tenor. De Constitut. num. 22.

Quintū, quæ
ad h. tu. e. itu.
pert. §. Idem.

1 **I**DEM (Episcopus) prætereà vnà cum Inquisi-
tore Congregationem, quæ certo numero con-
stet, Theologorum, & Iuris peritorum hominū
instituat, qui ad causarum Sanctæ Inquisitionis
consultationem adhibeantur.

2 Ea porò Congregatio, vt opus erit, conuocetur,
semelq; in singulos menses, atque aded cre-
brius, cum occasio tulerit.

3 Nec verò quicquam aliud in ea agatur, geraturve, nisi quod ad
eiusdem Sanctæ Inquisitionis officium pertinet.

4 Et quoniam sepe contingit, causarum Inquisitionis acta, proces-
susve, de quibus deliberandum est, ijs patefieri, explicari, atque commu-
nicari oportere, quorum consilio, uel damnationis, uel absolutionis sen-
tentia ferenda est: quò & accusatorum, denunciantium, testiumq; ue-
periculis effeacius occurratur; & in ijs ipsis Inquisitionis actis, cau-
sisq; cautius agatur: id propterea omnibus singulisq; consultoribus,
& ceteris item, qui in ea Congregatione adscribentur, admittenturve,
Episcopus, vt Bonifacij VII. Constitutionem cautum est, secretum,
reticentiamq; indicat.

ca. statuta. §.
subemus, de
heret. in 6.

5 Atque ij ipsi porò statim certa præscripta formula iurati eidem
Episcopo sanctè spondeant, se, neque verbis, neque litteris, nec nutu,
neque alia cuiuscumque generis significatione, ullove modo cuiquam
patefacturos, aut euulgaturos esse Congregationis, in quam admittun-
tur, adscribunturve, arcana; nec uerò alia quæcumque sint, quæ illis
Inquisi-

Inquisitionis, vel causis, uel hominibus, uel ipsi Cōgregationi, officiove præiudicium afferre aliquo modo possint.

6 Pœnâ uerò excommunicationis latę sententię proponat, atq; edicat, etiam in Congregatione ipsa, ex ea Bonifacij C onstitutione in omnes, & singulos, qui contra indictum secretum, aut iusurandum quicquam patefecerint sine licentia eiusdem Episcopi.

7 At præterea Notarij Sancti Officij hoc iurent, quòd nec causarum acta, nec testium nomina, neque testificationes, aliudve quicquam eius generis patefaciant, aut euulgabunt, anteaquam iudex patefecerit, euulgariue, aut euulgari iusserit. De sententijs itidem eorum, qui consultores adhibentur, consultationibus, deliberationibus, actionibusque Congregationis huius, id ipsum præstabit omninò; ac de suo officio in omnibus fideliter exercendo.

8 Si quis eorum quicquam contra vllò pacto fecerit, excommunicationem latę sententię ipse subeat; ac præterea alijs pœnis, pro modo culpę, arbitrio Episcopi, plectatur.

9 Custodes etiam carceris, priusquam suum exerceant officium, iusurandum, ad præscriptam formam in Concilio Viennensi præstent: Idemq; etiam alij ministri ad id officium exequendum necessarij.

10 Nè Inquisitionis causarum acta, breuiter, summamq; descripta, quę summaria processuum dicunt, nec verò actorum relationes, nec facti narratio, neque alia quęcumque tam iuris, quàm facti ipsidem explicatio, instructiove cuiusuis generis, ad eas causas pertinens, nec denique ullę scripturę eiusmodi, quę, uel pro reo, uel contra eum conficiuntur, vllò vnquam modo in posterum typis edantur, imprimanturue: sed quęcumque acta sint, quę eas causas attingant, manu scripta, ijs solum, uel iudicibus, uel consultoribus; alijsve ministris dentur, quibus dari oportet.

11 Aduocati & Procuratores in causis Sanctę Inquisitionis suscipiendis, agēdisve nullum ante aditum locumve habeant, quam fidei professionem Episcopo præstiterint.

12 In causis fidei Episcopus, Iudexve, cum Aduocatus, Procuratorve reo dandus est, cum det, qui probus sit, de legalitate non suspectus, & procurator quidem vtriusque Iuris peritus, vterque verò fidei zelator, qui que hæresis nomine numquam, neque suspectus, neque accusatus, neque ea infamia notatus fuerit: id verò, nisi planè ostenderit, se ex Iudicis sententia innocentem esse, & ab omnibus hæresis labes, suspicioneve purum, atque integrum.

Patrocinijs autem in ijs causis suscipiendi facultas cum datur, litteris exarata detur: nec verò aliter quisquam suscipiat.

13 Qui porrò datur, is, anteaquam patrocinium suscipiat, iuret, se bene, ac

Clemen. 1.
§. porrò, de
heret.

Ead. Clem. &
§. porrò,

Quintũ, quæ
ad h. ruc. ltu.
pert. §. Aduo
cati.
§. De eo. §. in
causis.

Constitutionum, & Decretorum Synodaliū

nē, ac fideliter defensurum, legitimisq; defensionibus vsurum esse, nec dilationibus captiosis, cavillationibusq; causam prorogaturum.

Vbi verò patrociniū susceperit, sciat suas partes esse, admonerere, vt veritatem confiteatur, pœnitentiamq; petat pro culpa, si quā habet; eiusq; responsonem Curiaē notificare, intimareve.

14 Meminerit verò Aduocatus, & Procurator, itē nullum vniquā patrociniū, neque hæreticis, nec suspectis, neque credentibus, neque fautoribus præstandum esse; ne, prout Innocentij III. sanctio est, ab officio suspensi, perpetuē infamiae subiaceant.

Itaque vbi primum ex causarum actis, aliave vlla ratione animaduertent, reum, qui delatus est, hæreticum esse, aut eo nomine suspectū, id cum ipsi reo, iudiciq; denunciēt, tū statim illius defensionem deferat. Nec verò, si quid erit, quod ad Sanctum Officiū pertinens, in eiusdem causa reticere oportet, cuiquam patefaciat, quod eidem officio præiudiciū ferat.

Primum de prof. fid. §. sacro. 15 Sacro denique Inquisitionis Officio, in omnibus ex animo (Principes, scilicet, & Magistratus) faueant, & opitulentur; & vt eius edicta seruentur, auctoritatem etiā suam rogati interponant.

16 Cumq; eis à Sancta sede Apostolica concessum fuerit, vt causis fidei ad patrociniū Catholicę veritatis adlisterent, nihil sibi in illis vsurpare, neque quidquā, quod contra sacros Canones sit, attentare velint.

3. Que ad fi. tuē. stu. pert. §. eo. 17 Quicumque autem Sanctę Inquisitionis Officiū, statum, res; & ministros aliquo modo læserit, violaritve, contra eum, vt Pij V. Constitutione sancitum est, Episcopus agat ad illius sanctionis præscriptū.

18 Quam grauissimam sanctionem aliquādo, cum expedire cenluerit, promulgari iubeat.

De Iudæis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Iudæi morum Christianorum corruptores.
- 2 Pileo, ac birreto crocei coloris vtantur. 20.
- 3 Cum eis Christiani cibum non capiant, & 5.
Neque ad eorum dies festos, & Synagogas accedant. & 23.
Ne item cum eis ludant, & choreas ducant.
- 4 Ne in eorum famulatu quoque esse possint.
- 6 Christianę mulieres Iudæorum non sint nutrices.
Neque illarum opera vtantur ad fucum, & ornatum. 9.
- 7 Christiani, Iudæis medicis non vtantur.
- 8 Neque eorum opera in matrimonijs contrahendis.

Iudæis